

Arrest

nr. 76 949 van 12 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BRUEL, die *loco* advocaat C. BOVEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn en van Kabardinse origine te zijn. Op 19 augustus 2011 heeft u Kabardino-Balkarië verlaten en op 26 september 2011 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot, R.A. (...) (O.V. X), werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw asielaanvraag dezelfde problemen aanhaalt als die uw echtgenoot in zijn asielaanvraag aanhaalt en dat u zich baseert op de asielaanvraag van uw echtgenoot (CGVS 2 (01.12.2011), p. 3). U verklaart zelf geen problemen te hebben (CGVS 2, p. 3). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"Vooreerst moet vastgesteld worden dat u, in vergelijking met uw verklaring in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal een verschillend asielrelaas naar voor hebt gebracht. Zo heeft u in de vragenlijst bij uw asielaanvraag nimmer gesproken over het feit dat u verdacht wordt uw neef te helpen met andere (terroristische) zaken, dat u hem geld stuurt en verbergt. Ook over uw jongste broer heeft u niets gezegd, ook hij zou net als uw neef behoren tot de extremistische moslimgemeenschap en vervolgd worden door de autoriteiten, en net als bij uw neef zou u ook verdacht worden uw broer te helpen in dit verband (CG 1,p.16,20; CG 2,p.4 ; vragenlijst, punt 3). U heeft met andere woorden het motief en de context van uw vervolging anders weergegeven.

U heeft ook de documenten aangaande het besluit over het aanspannen van een strafzaak, een PV over een huiszoeking dd. 2/9/2011, een convocatie dd. 2/9/2011, en twee opsporingsberichten waarin ook melding wordt gemaakt van een veroordeling, niet voorgelegd bij uw asielaanvraag, noch heeft u1 hierover iets gezegd. Nochtans had u deze documenten reeds in uw bezit en betreft het hier zeer belangwekkende documenten die zouden aantonen dat u juridisch wordt vervolgd. Gevraagd waarom u over deze zaken niets heeft gezegd en deze documenten niet heeft getoond, verklaart u dat u deze documenten bij DVZ niet wou neerleggen omdat er bepaalde wetsartikels in vermeld worden, u bang was om ze in het opvangcentrum aan iemand te tonen en u ze eerst aan uw advocaat wou laten tonen omdat u geen problemen door deze documenten wou krijgen (CGVS 2, p. 3). Deze verklaringen zijn echter niet afdoende. Immers, gezien u bij de bevoegde Belgische asielinstanties een asielaanvraag ingediend heeft en daardoor een blijk van vertrouwen ten opzichte van de Belgische staat toont, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u bij uw asielaanvraag zo snel mogelijk alle relevante elementen betreffende uw asielaanvraag vermeldt en neerlegt. Uw verklaring over het opvangcentrum is irrelevant.

Het is verder zeer opvallend dat u initieel in uw verklaringen voor het CGVS niets zegt over een effectieve veroordeling. In uw vragenlijst ontkent u dit expliciet (vragenlijst CGVS,punt 3.2). Ook nadat u gevraagd werd of de rechtbank u al veroordeeld heeft, antwoordt u twee maal naast de kwestie. Slechts nadat u nogmaals expliciet wordt gevraagd of er een vonnis is, verklaart u dat de advocaat u iets gezegd heeft over een beslissing. U kan hier echter niets meer over zeggen (CGVS 2,p.4,5). Hierover moet opgemerkt worden dat het niet verschoonbaar is dat u niet geneigd was te verklaren dat u veroordeeld bent. Bovendien is het niet geloofwaardig dat u niets meer kan zeggen over deze veroordeling. U heeft hierover met uw advocaat gesproken (CGVS 2,p.5), en verwacht kan worden dat u toch benieuwd bent naar de inhoud van het vonnis en de strafmaat, en hiervan op de hoogte bent.

In verband met de inhoud van de andere voorgelegde documenten in verband met uw strafzaak, is het eveneens ongeloofwaardig dat u niet op de hoogte bent van de inhoud hiervan. Zo weet u niet wat er in de documenten wordt vermeld die u tijdens uw asielaanvraag bij DVZ heeft neergelegd (CGVS 2, p. 3). Ook weet u niet wat er in de documenten staat die u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS heeft neergelegd (CGVS 1, p. 8). Eveneens weet u niet van welke instanties deze documenten afkomstig zijn (CGVS 1, p. 8). U beweert evenmin te weten waarvan u wordt beschuldigd volgens de wetsartikels die in de documenten worden opgesomd (CGVS 2, p. 4). U verklaart dat u de documenten die u bij DVZ heeft neergelegd, niet heeft gelezen omdat u geen Russisch kunt lezen (CGVS 2, p. 3). U stelt dat u de documenten die u bij uw eerste gehoor voor het CGVS heeft neergelegd, niet kunt begrijpen omdat u geen verstand heeft van gerechtelijke zaken (CGVS 1, p. 8). Daarnaast verklaart u dat het veel geld kost om naar uw advocaat te telefoneren en u slechts geld heeft om 5 minuutjes te telefoneren met uw familie (CGVS 1, p. 8). Echter, deze verklaringen zijn niet afdoende om dergelijke

onwetendheden te verklaren. Aangezien u reeds langer in het bezit bent van deze documenten, aangezien u contact had met uw advocaat, en vooral omdat deze documenten uw beschuldiging en veroordeling betreffen, meent het CGVS dat u wel op de hoogte moet zijn van de inhoud. Desnoods kon u ook via familie in uw land informeren bij de advocaat naar de inhoud van deze documenten.

Gelet op deze vaststellingen moet het Commissariaat-generaal besluiten dat deze documenten ofwel niet waarachtig zijn, ofwel, indien ze waarachtig zijn, uw beweerde gebrekkige kennis van de inhoud ongeloofwaardig zijn. In deze laatste hypothese betekent dit dat, samen met de eerder vastgestelde elementen (uw gewijzigde versie van uw asielaanvraag, het feit dat u de documenten in verband met uw strafzaak (opsporing, beschuldiging en veroordeling) niet heeft getoond bij uw asielaanvraag, het feit dat u uw veroordeling heeft verzwegen), het Commissaris-generaal vermoedt dat u tracht mogelijks ernstige feiten verborgen te houden. Door deze houding laat u de Commissaris-generaal dan ook niet toe een correcte en volledige appreciatie te maken van uw vrees.

Bijkomend moet opgemerkt dat jullie verklaringen over de laatste aanhouding niet overeenkomen, en u bijgevolg niet aannemelijk kan maken dat u voor uw vlucht verschillende dagen werd vastgehouden en gefolterd. Zo moet worden vastgesteld dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen betreffende de duur van uw laatste aanhouding. Zo verklaart u dat u toen gedurende 3 dagen en 2 nachten werd vastgehouden (CGVS 1 (07.11.2011), p. 14 & 17 ; CGVS 2 (01.12.2011), p. 3 & 6). Uw echtgenote daarentegen stelt dat u er gedurende 3 dagen en 3 nachten werd vastgehouden (CGVS 2 echtgenote Z.B. (...) (O.V. 6.884.296), p. 4). Geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen van uw vrouw hieromtrent, ontkent u dit en stelt u dat u er 3 dagen was (CGVS 2, p. 6). Ook stelt u dat de 3 dagen meer een maand lijken wanneer u er wordt vastgehouden (CGVS 2, p. 6). Echter, deze verklaringen vermogen geenszins de tegenstrijdige verklaringen van uw vrouw hieromtrent te verklaren. In dit opzicht is het eveneens vermeldenswaard dat uzelf in de vragenlijst voor het CGVS die bij DVZ werd ingevuld, stelt dat u er 4 dagen werd vastgehouden (vragenlijst DVZ, p. 3). Geconfronteerd met uw verklaring hieromtrent in de vragenlijst, stelt u dat u zich herinnert 3 dagen te zijn vastgehouden (CGVS 2, p. 6). Deze verklaring is niet afdoende gezien het belang en recente karakter van dit feit, verwacht kan worden dat u zich ook bij uw eerste verklaring herinnert 3 dagen te zijn vastgehouden. U heeft tot op heden ook geen ziekhuisattest neergelegd waaruit mogelijks blijkt dat u toen werd verzorgd omwille van de opgelopen verwondingen ten gevolge van de mishandelingen. Nochtans verklaarde u dat uw advocaat dergelijk attest heeft (CGVS 1, p. 19).

Ook dient opgemerkt te worden dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen omtrent de reisweg, in het bijzonder wat betreft de gezamenlijke afreis uit Kabardino Balkarië en een gezamenlijk verblijf in Moskou. Zo verschillen jullie verklaringen over wie eerst bij de vrachtwagen aankwam waarmee jullie naar Moskou zijn gereisd. Zo stelt u dat uw echtgenote eerst bij de vrachtwagen toekwam (CGVS 2, p. 6). Echter, uw echtgenote stelt dat u reeds bij de vrachtwagen was toen ze er aankwam (CGVS 2, p. 6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u de verklaringen van uw echtgenote (CGVS, p. 2). Echter, u heeft geen uitleg gegeven voor de tegenstrijdige verklaring van uw vrouw hieromtrent. Bovendien legt u zelf inconsistente verklaringen af betreffende de duur van jullie verblijf in Moskou na 19 augustus 2011. Zo stelt u eerst dat u een 10 à 12 dagen in Moskou verbleef (CGVS 1, p. 3). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS stelt u echter dat u ongeveer 20 dagen in Moskou verbleven heeft (CGVS 2, p. 2). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelt u dat het geen 10 dagen waren maar ongeveer 20, misschien 18 (CGVS 2, p. 2). Deze stelling is niet afdoende gezien ze geen verklaring biedt voor uw eerdere expliciete verklaring volgens dewelke u 10 à 12 dagen in Moskou verbleven heeft. Daarenboven wijkt uw eerste verklaring betreffende de duur van uw verblijf in Moskou beduidend af van de verklaringen van uw vrouw hieromtrent. Meer bepaald stelt uw vrouw dat jullie ongeveer een maand of 20 dagen in Moskou verbleven hebben (CGVS 2 echtgenote, p. 6 ; CGVS 2 echtgenote, p. 6). Bovenstaande vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen volgens dewelke jullie samen naar Moskou zijn gevlucht en er een tijdje samen zijn verbleven. Het feit dat uw zoon een internationaal paspoort heeft gekregen in april 2011 (CG 1, p. 7 en geboorteakte zoon) kan tevens als een indicatie beschouwd worden dat uw gezin reeds vroeger het land heeft verlaten.

Volledigheidshalve moet worden vastgesteld dat u geen enkel tastbaar bewijs heeft betreffende de door u frequent verklaarde geheugenproblemen (CGVS 1, p. 3, 5, 10, 13, 21 ; CGVS 2, 5, 6). Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, uw militair boekje en het militair boekje van uw echtgenote bevatten louter identiteitsgegevens betreffende u, uw echtgenote en uw zoon die geenszins betwist worden. Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Wat de door u neergelegde documenten afkomstig van Russische instanties betreffen (een convocatie van de NSO SU SK RF dd. 18.08.2011, een proces-verbaal van een huiszoeking dd. 22.08.2011, een proces-verbaal van een huiszoeking dd. 10.09.2011, een kopie van een besluit over het aanspannen van een strafzaak door NSO SU SK RF dd. 22.08.2011, een kopie van een proces-verbaal van een huiszoeking dd. 02.09.2011, een kopie van een convocatie van de NSO SU SK RF dd. 29.08.2011, een kopie van een besluit betreffende de opsporing van een verdachte dd. 02.09.2011 en een kopie van een opdracht van de afdeling van gerechtelijk onderzoek van de stad Naltchik dd. 02.09.2011, de processen-verbaal van een huiszoeking dd. 22.08.2011 en dd. 10.09.2011 waarin wordt vermeld dat op bovenstaande data een huiszoeking bij u thuis werd verricht in het kader van de strafzaak 21/953-11, en een kopie van een convocatie van de NSO SU SK RF dd. 29.08.2011 dat stelt dat u zich op 2 september 2011 bij de betreffende dienst diende aan te melden), deze werden in hun geheel hoger reeds uitvoerig besproken. "

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u zwanger bent en verklaart dat de bevalling voorzien was op 15 december 2011."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot A.R.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 76 948 van 12 maart 2012 de beslissing van de commissaris-generaal van A.R. vernietigd.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft vooreerst een korte toelichting weer aangaande het artikel 1 van de Conventie van Genève.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor

vervolgning of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolgning of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolgning en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.3. Verzoeker wijst erop dat hij tijdens zijn verhoor duidelijk heeft te kennen gegeven dat wanneer hij in Rusland zou zijn gebleven, hij opnieuw opgepakt zou worden en aan foltering zou worden onderworpen. In deze context verwijst hij naar de problemen die er zijn geweest doordat zijn neef en jongste broer tot een extremistische moslimgroep zouden behoren. Hij herhaalt dienaangaande zijn relaas zoals weergegeven bij de commissaris-generaal.

Verzoeker linkt zijn verhaal aan de artikelen 3 en 6 van het EVRM. Verzoeker licht toe dat men hem heeft onder druk gezet om bepaalde verklaringen af te leggen om hem nadien in verdenking te stellen voor bepaalde misdrijven ofwel dat hij ernstig onder druk zou worden gezet door de strikt religieuze moslimgemeenschappen waar zijn broer en neef deel van uitmaakten en waarvan twee leden opgepakt werden na verklaringen vanwege verzoeker.

Hij benadrukt dat hij dus langs twee kanten onder druk werd gezet en hij niet langer veilig was in zijn land van herkomst, zodanig dat hij enkel nog kon vluchten om zijn veiligheid en die van zijn gezin te garanderen. Verzoeker stelt verder dat in tegenstelling tot hetgeen vermeld staat in de bestreden beslissing verzoeker vanaf zijn eerste ondervraging in België gesproken heeft over alle problemen die hij in zijn land van herkomst heeft ondervonden. Hij stelt verder dat hij wel degelijk heeft gesproken over zijn broer en neef, maar dat er bij het invullen van de vragenlijst niet zodanig is uitgeweid over de verdachtmakingen aan het adres van zijn familieleden als ten tijde het verhoor op bij de commissaris-generaal, omdat het vooral relevant geacht werd te spreken over de problemen die verzoeker ondervonden heeft, met name zijn mishandelingen en de navolgende ziekenhuisopname, het benaderen van overige familieleden van verzoeker door de ordediensten, het onder druk zetten van verzoeker door de gelovige moslimgemeenschap.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag enkel en alleen melding maakt van het feit dat hij vreest opnieuw gearresteerd te worden en zelfs te sterven tijdens de mishandelingen en dat dit zou komen door de problemen van zijn neef A.A. (...) die verwickeld is in de illegale autohandel. Later heeft verzoeker zijn relaas aangevuld met een vrees voor beschuldiging inzake medewerking aan terrorisme en heeft hij in dit verband een aantal documenten neergelegd.

Verzoeker erkent dat hij tijdens asielaanvraag bepaalde documenten betreffende de in Rusland tegen hem opgestarte strafzaak niet getoond heeft, maar hij stelt dat dit niet met opzet was.

Hij voert aan dat hij niet wist of hij er wel op kon vertrouwen dat deze documenten konden worden voorgelegd zonder dat hij opnieuw zwaar onder handen zou worden genomen door de Belgische instanties. Hij was de mishandelingen nog niet vergeten en hij was er zich evenmin van bewust dat hij bij zijn aankomst alle documenten diende te overhandigen die hij bij zich had. Hij kon hierover bij niemand te rade gaan.

Hij geeft verder aan dat hij niet op de hoogte was van de inhoud van de documenten. Hij kan lezen, maar hij begrijpt de inhoud niet van alle Russische documenten die ook niet in het plaatselijk dialect zijn opgesteld. Hij benadrukt dat hij helemaal niets weet van de verschillende wetsartikelen die in de documenten vermeld worden en dat hij enkel op de hoogte is van de zaken die zijn advocaat hem meedeelde in zijn land van herkomst.

Hij licht toe dat hij dus enkel weet dat hij werd opgeroepen door de ordediensten, dat er een huiszoeking bij hem heeft plaatsgevonden en dat zijn advocaat hem de raad gaf om zijn land te ontvluchten aangezien men hem aldaar niet meer zou willen laten gaan en hij wel eens een lange gevangenisstraf boven het hoofd zou kunnen hangen omwille van de verklaringen die hij onder druk heeft afgelegd.

Gelet op zijn persoonlijke situatie, met name zijn zwangere vrouw was het voor verzoeker dan ook het belangrijkste om haar en zijn zoontje in veiligheid te brengen.

2.5. Wat betreft de tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld merkt verzoeker op dat hij tijdens zijn verhoor meerder malen melding heeft gemaakt van zijn geheugenproblemen. Hij verwijst naar het uittreksel uit zijn medisch dossier om aan te tonen dat hij een slag op zijn hoofd in juni 2004 een serieuze hoofdwonde en zelfs een kwetsuur van de nek opliep en de navolgende geheugenproblemen. Hij meent dan ook dat het hem niet kwalijk kan worden genomen dat hij bepaalde details niet weet en hij zich vergist in bepaalde data.

Hij wenst er verder op te wijzen dat hij soms de vragen verkeerd begrepen heeft en om die reden geen antwoord heeft kunnen geven. De tolk zou niet het plaatselijk dialect hebben gesproken en hij wijst erop dat hij tijdens het verhoor zou hebben toegelicht dat het Russisch zowel in spreektaal als in geschreven taal afwijkt van het dialect dat verzoeker spreekt. Hij zou ook meermaals er op gewezen hebben tijdens het verhoor dat hij de tolk niet begreep wat tot frustraties leidde.

2.6. De Raad stelt vast dat tijdens het verhoor verzoeker blijk gaf van verwarring, dat hij herhaaldelijk wees op geheugenproblemen en dat dit aannemelijk overkomt. Indien verzoeker inderdaad het voorwerp was van herhaalde arrestatie en van zware mishandeling door de politie op verdenking van medewerking met als terroristisch beschouwde groeperingen kan dit een verklaring zijn voor zijn vrees en wantrouwen ten aanzien van overheden. Verzoeker heeft ook verklaard dat het Russisch zijn moedertaal niet was en het gehoor dan ook moeizaam verliep. Bij lezing van de gehoren komt dit aannemelijk over. Dit zou een verklaring kunnen beiden voor bepaalde aangehaalde tegenstrijdigheden die daarenboven niet als doorslaggevend overkomen. Het lijkt aangewezen dat verzoeker zich in dit verband medisch laat onderzoeken en een medisch verslag zou voorleggen.

De Raad stelt ook vast dat de commissaris-generaal de voorgelegde documenten bewijswaarde toekent waar de bestreden beslissing stelt: "Gelet op deze vaststellingen moet het Commissariaat-generaal besluiten dat deze documenten ofwel niet waarachtig zijn, ofwel, indien ze waarachtig zijn, uw beweerde gebrekkige kennis van de inhoud ongeloofwaardig zijn. In deze laatste hypothese betekent dit dat, samen met de eerder vastgestelde elementen (uw gewijzigde versie van uw asielaanvraag, het feit dat u de documenten in verband met uw strafzaak (opsporing, beschuldiging en veroordeling) niet heeft getoond bij uw asielaanvraag, het feit dat u uw veroordeling heeft verzwegen), het Commissaris-generaal vermoedt dat u tracht mogelijks ernstige feiten verborgen te houden. Door deze houding laat u de Commissaris-generaal dan ook niet toe een correcte en volledige appreciatie te maken van uw vrees."

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de authenticiteit van deze documenten en bijvoorbeeld de er in vermelde strafrechtsartikelen niet nader onderzocht heeft, terwijl hij er zelf van uitgaat dat deze stukken zouden kunnen wijzen op de gerechtelijke vervolging van verzoeker op basis van ernstige feiten.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier ook geen informatie bevat over de situatie in Kabardino-Balkarië, de rechtsgang aldaar, het optreden van de met het bestrijden van terrorisme of misdaad belaste overheden.

De bestreden beslissing wordt conform artikel 39/2 van de vreemdelingenwet vernietigd omdat de Raad niet tot een bevestiging of hervorming kan komen van de bestreden beslissing zonder aanvullend onderzoek."

2.3. Dienvolgens is het aangewezen ook de beslissing met betrekking tot verzoekster te vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 december 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS